

שלוש עם גבר, ועליהם נאמר על שלשה פשיין ישראל, ועל ארבעה לא אישכנו, שלא מחייב אותם לגוף רבייעי ולא בגיןה רביעית, אלא נאמר בישראל יהו"ה בך ינחנו ואין עמו אל נבר, בגל זה פרשוה בעלי המשנה אין מקבלים גרים לימות המשיח.

ועוד אי הכל אחיך, בא וראה, שתי האותיות הלו שמעתי של מקום עליון היי עלות, א"י א' אמון מפלא ומפסה, י' מחשבה, שבמקום הנה חטאוי אדם והכל, ואמר שם א' בתר עליון, י' מחשבה, למעלתה למעלה החעה החטא הנה. אמר לו רב אלעזר: אבא, והרי מפני מה שבחות הן; השכינה נקראית מחשבה, והיא י' מן אדני' וחכמה מחשבה, וכתר שהיא א' מן אדני' מכך שמר וגבהים עלייהם, מעלה גבה שמר וגבהים עלייהם, ולמעלה מפלן המחשבה הנסתורת של כל הנסתורים, עליונה על כל העליונים, שאין מחשבה אחרת למעלה ממנה, ובכמה מה שבחות הן לבושים זו לזו, והוא נזע שלא חטא אלא במחשבה שהיא לבוש, וזה שבחות ואירא כי עירום אנכי ואחבא. נאמר באדם ואחבא, ונאמר במשה ויטר משה פניו. אמר רבינו שמعون: בני, בודאי בכל חטא אדם, ובמחשבה שהיא מבפנים, ומשום זה אמר למשה בזמן שאמר הרاني נא את בךך, אמר, כי לא יראני האדים ומי, שם זכה שיראני, וכי לעולם, כבך, אמר, כי לא יראני האדים וכי, אם זכה לטעום,

(איוב לג כט) וכאן כל אלה יפעל א"ל פעים שלוש עם גבר, ועליהם אתמר (עמום ב') על שלשה פשיין ישראל, ועל ארבעה לא אישכנו, דלא אהדר לון בגופא רבייעאה, ולאו בפוקנאה רבייעאה, אלא אתמר בישראל (דברים לב' יהו"ה בך ינחנו ואין עמו אל נבר, בגין דא אוקמוה מاري מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח.

יעוד (דף קטו ע"א) אי הכל אחיך, פא חזי תרין סלקין, א"י, א' אמון מפלא ומבסה, י' מחשבה, דבhai אתר חאבי אדם והכל, ואתמר דאיינון א' בתר עליון, י' מחשבה, לעילא לעילא אספלק באוי חובה, אמר לייה רב אלעזר, אבא, וזה מפני מה שבחות איינון, שכינט אתקורי מחשבה, ואייה י' מן אדני' וזכה מה שבחה, וכתר דאייה א' מן אדני' מה שבחה, ובכמה מה שבחין איינון דא לעילא מן דא, ורק על גב דא, הרא הוא דכתיב (קהלת ה' י' כי גבה מעלה גבה שמר וגבהים עלייהם, ולעילא מפלחו מה שבחה סתימה דכל סתימין, עלאה על כל עילאיין, דלית מה שבחה אחרא לעילא מגיה, ובכמה מה שבחין איינון לבושין דא לך, ואייה אשטמודע דלא חאב אלא במחשבה דאייה לבושא, הרא הוא דכתיב (בראשית ג' ואריא כי עירום אנכי ואחבא, אתמר באדם ואחבא ואתמר במשה (שמות ג') ויטר משה פניו).

אמר רבינו שמعون, ברי, בודאי בכל א' חאב אדם, במחשבה דאייה לבושא, ובמחשבה דאייה מלגאו, ובгинן דא אמר למשה בזמנא דאמר (שמות לג' ח) הרани נא את כבך, אמר, כי לא יראני האדים וכי, אם זכה לטעום,

ומושום זה אמר לו לא תוכל לראות את פני, ואינם הפנים בآن, אלא הפנים שלא נראים, במקום שנורע עלת העלות ובמקום שהתגללה, וחטאו של אדם גרים שלא יכול משה להסתכל בו, כל שכן אחר, שעלת העלות הסתלק מהמוחשכה שחתה בה ארכם, ומושום זה עין לא תשירתו, ומוחשכה לא תיכילו, ולא יוכל להציגו אותן, ובמקום שהו הוא שורה אין שם מיתה, ומהמוחשכה שהסתלק ממנה בודאי היא חכמה. הלכוש להכמה הסתומה, בודאי בה חטא ארכם, ומושום זה נאמר בו כי עירום אני ואחבא. אמר רבי אלעזר: והרי מכאן משמעו שלא חטא במוחשכה העילונה, אלא באומה שהיא לבוש ממנה, והוא נשאר באומה שהיא מבפנים, בממ' בל' קרקע, ומושום זה וראי' שהזודען מאותה שלפניהם מהמוחשכה הסתומה שהיא עלת העלות. אמר לו רבי שמูון: בני, במוחשכה שהיא ממש אף כד חטא, שנורע יצא ממש, שהוא ממשין של עצם חמץ, והוא או רקייקת, ואור צח ואור מצחצח, קדמון ואור מצחצח, תלת טפיין דאטראמיין ביני, שלוש טפות שנרמו בו הערלונה, הקוץ שלמעלה ומקוץ שלמטה, ועצם ה' באמצע, וערב שם חישך שהפסיק בין עלת העלות למוחשכה סתימא, ומושום זה כי לא למח הנסתיר, ומושום זה כי יראני האדם וחי, עד שאותו בחשך יצבר ממש, וזה הטעור כי אם עונותיכם היו מבדלים בינויכם ובין אלהיכם, ומושום אותו חישך, אין המוחשכה יכול להציגו, כל שכן עין, עד דאתעבר מטמן ההוא חישך, ושעובר ממש אותו החשך, וכמותו למטה יש ענן חשכה, שנאמר בה סכתה בענן לך כי.

ובגין דא אמר ליה לא (שמות לג כ) תוכל לראות את פני, ולאו אינין פנים הכא אלא פנים דלא גראין, באמר דاشתמדו עלה העלות, ובאטר דאתגליה, וחובא דאדם גרים דלא יכול משה לאסתכל באיה, כל שכן אחר, דעתה העלות אסתלק ממוחשכה דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורחו, ומוחשכה לא תיכילו, לא יכול לאשגא ליה, דאייה חי הרים, ובאטר דאייה שרייא לית מיטה תפין, ומוחשכה דאסטלק מגיה, בודאי אייה חכמה לבושא לחכמה סתימא, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אפטמר בה (בראשית ג) וראי' בא עירום אנבי ראהבא.

אמר רבי אלעזר, והא מהכא משמע דלא חאב במוחשכה עלאה אלא בה היא דאייה לבושא מינה, ואשתאר אייה (דף קטו ע"ב) בה היא דאייה מלגאו, במוחא בל' קרקעפתא, ובגין דא וראי' דא זודען מה היא דלגו מוחשכה סתימא דאייה עלה העלות, אמר ליה רבי שמואן, בר, במוחשכה דאייה מוחא אויך ה' דזוענא מטהון נפיק, דאייה נבייעו דאליגא דתהי דאייה או רקדמן ואור צח ואור מצחצח, תלת טפיין דאטראמיין ביני עלה העלות למוחשכה סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) כי לא יראני האדם וחי עד דההוא חישך את עבר מטמן, ורק איזה רזא (ישעה נתכ) כי אם עונותיכם היו מבדלים בינויכם ובין אלהיכם, ובין אלהיכם, ובגין ההוא חישך, לית מוחשכה יכול לאשגא תפין, כל שכן עין, עד דאתעבר מטמן ההוא חישך, וכגון דיליה לתפה אית ענן חשוכה דאפטמר בה (אייה ג מד) ספתה בענן לך וכו'.